

A l'entrar per la porta

Laia Güell i Paule

Conte presentat en el 14è Premi de
narrativa curta per Internet TINET

Tinet
www.tinet.cat

Després de molta estona d'esperar, van atendre la meva cita.

Ella tenia un aspecte més aviat esvelt, un cos de model perfectament constituït per tres peces que encaixaven a la perfecció.

De vista, aparentava una noia maca, d'uns vint-i-tres o vint-i-quatre anys. La seva pell era d'un to clar, i les galtes se li tornaven roges cada cop se sentia incòmoda.

Duia ulleres, unes de molt fines i senzilles, que li donaven el seu punt d'originalitat sobre una cara envaïda de pigues i d'algun dels flocs de cabell que li queien al damunt del front. Els seus cabells no eren gaire expressius; els portava lligats amb una cua alta i ferma, que li donava un toc esportiu una mica diferent del que es mostrava en aquell primer moment.

Vestia d'una forma normal, una samarreta amb motius florals, amb una armilla a joc; uns pantalons texans d'un blaumarí intens i un mocador de coll per sobre d'aquella composició, d'un color càlid, amb un collaret que li sobreeixia per sota, i que en cada lent pas que feien aquelles sabates de xarol negres, es donava cops amb un cert domini al seu pit esquerra, sens gaire soroll, un soroll molt dissimulat i gairebé nul.

El rellotge de canell del seu avantbraç, indicava amb la busca gran, una certa inclinació, que demostrava la seva impuntualitat en aquell servei.

Jo caminava al seu costat, sens gaire murmuri, amb la vista alçada però cansada, i amb un mal de ventre permanent al meu estat emocional, que no havia manera de que marxés de vacances i no tornés en un llarg

termini.

No podia fer gaires suposicions, no estava per a orgues.

Vam fer un llarg recorregut per dins d'aquell edifici que es pot dir que desconeixia del tot.

Vam caminar una bona estona per un passadís molt llarg, però abans d'arribar al final d'aquest, la noia va fer un gir inesperat que em va fer canviar de rumb ràpidament.

Aquest passadís, era molt diferent al gran i principal. Eix era més ple de remors i murmuris que provenien d'unes portes tancades amb un número escrit amb un daurat que jugava amb les llums per deixar un fi rastre de rajos per tot el passadís, que li donava a aquest un toc de diferència a molts dels altres passadissos d'aquell edifici.

A mig passadís, s'obria una boca o entrada on hi havia col·locats tres ascensors que pujaven i baixaven per dins d'aquella gola com un termòmetre embogit.

Semblava que cap dels ascensors estava en lliure disposició. Ens vam esperar uns vint segons fins que el de més a la dreta de tots, va obrir les seves grans portes i ens va donar lliure accés a una d'aquelles que havíem de cercar per arribar a algun punt de trobada.

Devia estar nerviosa, jugava amb la tapa del mòbil amb una impaciència espectacular.

Era tard, i els seus talons li feien figa. Si hagués pogut opinar, hauria cregut que en qualsevol moment, podia caure a terra de cul i trencar-se coll i barres. Semblava un mono de circ fent tonteries sobre una corda, que la podia fer caure en qualsevol moment.

Em va donar pas i vam entrar a l'ascensor. Ella, a mig somriure va apretar al número set. Set pisos amunt, en tres minuts.

Suposo que deueu haver sentit a dir que a l'ascensor es parla del temps i d'aquestes altres coses que no tenen ni solta ni volta, però ella ni em va mirar, no em va dir res en tota l'estona. Jo tampoc vaig gosar a dirigir-li ni una sola paraula, no sabia si allò era de bona educació o més aviat de jove malcriada. En aquell moment m'era ven bé igual.

Quan vam arribar al setè pis, i la dona que m'acompanyava va sortir d'aquella veritable llaunera, em va semblar que ja havíem arribat.

Va trucar quatre cops la porta que li quedava més a prop; la del cantó de la dreta.

Ens van fer passar, i jo, que desconeixia els veritables motius d'aquella cita, amb quatre paraules en vaig tenir prou.

Vaig asseure'm després de que em donessin el permís correctament i em vaig posar a explicar-los tota aquella informació que aparentment volien conèixer.